

D ů v o d y:

Rekursní soud míní, že se písemná forma stanovená článkem 9. pojišťovacích podmínek nevztahuje na úmluvu o příslušnosti soudu podle § 104 j. n. a že je proto rozhodné, co bylo ujednáno ústně. Zjišťuje, že ústní úmluvou bylo, že manžel žalované si vyhradil schválení písemné nabídky manželkou, a, poněvadž ke schválení nedošlo, není ani úmluva o příslušnosti soudu podle článku 22. pojišť. podmínek pro žalovanou závazná. Než, i kdyby se vycházelo z předpokladu, že nebyla pro prohlášení stran o příslušnosti soudu (§ 104 j. n.) vymíněna písemná forma, neměla by ústní výhrada schválení smlouvy žalovanou, nebyvši do písemného návrhu pojata, proti žalující společnosti právní účinek, an jednatel společnosti, s nímž manžel vyjednával, nebyl oprávněn k ústním úmluvám a ústně učiněná výhrada nebyla žalující společnosti ani sdělena. Neboť za oněch předpokladů byla žalující společnost, když jí písemný návrh na předepsaném formuláři vyhotovený a onu výhradu neobsahující byl sdělen, podle zásad poctivého obchodování oprávněna, míti za to, že písemný návrh obsahuje úplný projev vůle navrhovatele, takže, ana žalující společnost písemný návrh přijala, jen obsah tohoto písemného návrhu se stal obsahem smlouvy. Že jednatel nebyl oprávněn o přijetí nabídky rozhodovati plyne z toho, že je jen sprostředkovatelem, jak sám na návrhu písemném vyznačil, a je tudíž jen sběratelem nabídek, o jichž přijetí rozhoduje sama společnost. A že případná námitka neplatnosti úmluvy pro nedostatek vůle stran (§ 869 obč. zák.) aneb pro obmyslnost (§ 871 obč. zák.) nemá v takovém případě místa, bylo vyloženo v rozhodnutí č. 6628 sb. n. s., na něž se poukazuje (viz také rozhodnutí čis. 10198 a 10250 sb. n. s.). Rozhodnutí o platnosti úmluvy o příslušnosti soudu záviselo tudíž jen na tom, zdali ústně ujednaná výhrada byla pojišťovně sdělena dříve, než návrh pojišťovací přijala. Bylo na žalované, aby skutečnost tu tvrdila a dokázala, což se však nestalo. Jest tudíž sudiště uvedené v návrhu považovati za ujednané, (§ 104 j. n.) a nebylo třeba zabývati se předpisem článku 9. všeobecných podmínek. Soud první stolice rozhodl správně, zamítнув námitku místní nepříslušnosti.

Čís. 11332.

Zákon ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n., o základních ustanoveních soudního řízení nesporného.

V tom, že soud stanovil volným uvážením výši výživného nemanželského dítěte, nelze spatřovati nezákonnost ve smyslu § 46 (2) zák.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1932, R I 1014/31.)

O b a n i ž š í s o u d y uložily nemanželského otci, by platil pro dítě výživné měsíčních 100 Kč. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel vytýká souhlasným usnesením nižších soudů jediné, že vyměřily příspěvek na výživu jeho nemanželského dítěte vysoko. To však nezakládá nezákonnost, poněvadž to záviselo od volného uvážení soudu, a nebyl tím porušen žádný zákonný předpis. Podle obsahu spisů není v nich ani zmatečnosti ani neshledán v napadeném usnesení rozpor se spisy. Není tu proto žádného z důvodů § 46 odst. 2 zák. čís. 100/31 sb. z. a n. a nemohl dovolací rekurs míti úspěch.

Čís. 11333.

Dalším postupem přešla postoupená pohledávka na nového postupníka se všemi právy, i s právem domáhati se nepřipustnosti exekuce, vedené na pohledávku proti původnímu postupiteli.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1932, Rv I 1205/30.)

Žalovaný vedl exekuci zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky Františka M-a za Okresní správní komisi. Tato pohledávka byla postoupena Františkem M-em Občanské záložně, jež ji postoupila dále Ústřední záložně. Žalobě Ústřední záložny proti vymáhajícímu věřiteli o nepřipustnost exekuce na řečenou pohledávku bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Pro aktivní oprávnění žalobkyně ke sporu jest nerozhodné, že se postupem stala věřitelkou poddlužnice. Jde o žalobu podle § 37 ex ř., kterou opírá žalobkyně o to, že jí přísluší pohledávka postupem nabytá proti Okresní správní komisi (správně zastupitelskému okresu) v R., na kterou vede žalovaný exekuci, čímž neoprávněně zasahuje do jejích práv. Postupem před touto exekucí přešla pohledávka na Občanskou záložnu v R. (§ 1392 obč. zák.), a nebyla od té doby již majetkem povinného, z něhož by se mohli hojiti jeho věřitelé. Dalším postupem tato pohledávka přešla na žalobkyni se všemi právy (§ 1394 obč. zák.), a byla tedy žalobkyně ku podání žaloby oprávněna.

Čís. 11334.

Zákaz postupu pohledávky působí i proti třetím osobám a jeví účinek i proti postupníku, jenž o něm nevěděl.

Úchylku od pojišťovací podmínky, že postoupení náhradních nároků z pojistky nemá pro pojišťovnu působnosti, jest oprávněna ujednati jen pojišťovna (centrála) sama, nikoliv její generální zastupitelství.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1932, Rv I 1637/30.)